

N:o 4/1945.

4/1945 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om jakt i landskapet Åland, utfärdad den 8 juni 1925, och landskapslagen angående ändring av särskilda paragrafer i landskapslagen om jakt i landskapet Åland, utfärdad den 8 juni 1925, samt i landskapslagen om antagande av ändring av §§ 18 och 19 i förstnämnda landskapslag, utfärdad den 31 oktober 1933.

Finans- och ekonomiutskottet, till vilket rubricerade förslag till landskapslag remitterats, får i avseende å utlåtande värdsamt framhålla, huru som förevarande lagförslag närmast är att betrakta såsom ett provisorium, som är nödvändigt på skäl, som framgår ur landskapsnämndens motiv till förslaget, **intill dess** det av landskapsnämnden utlovade förslaget till reviderad jaktlag inkommer till Landstingets höstsession innevarande år.

Det förtjänar måhända i detta sammanhang nämnas, att landskapsnämnden den 6 februari 1942 inlämnade till Landstinget ett förslag till revision av gällande landskapslagar om jakt, vilket förslag även undergick föreskriven behandling under samma år samt antogs av Landstinget i delvis ändrad form den 3 december 1942. Emellertid aktade Presidenten den 2 april 1943 nödigt förordna, att ifrågavarande landskapslag skulle förfalla, när densamma berörde ärenden, vilka jämlikt 9 § av lagen om självstyrelse för Åland äro förbehållna republikens lagstiftande organ.

Uti landskapslagarna om jakt i landskapet har icke ingått några bestämmelser om märkning av villebråd, varför vederbörande myndighet i landskapet varit nödsakad att i sådant avseende tillämpa stadgandena härom i rikets jaktlag av den 6 april 1934. Bestämmelserna härom, särskilt om märkning av villebråd efter fridlysningstid, ingå i 41 § av sistnämnda lag. Enligt sagda lagrum må märkning efter fridlysningstid av villebråd, som dödats i Finland, äga rum blott då villebråd fräntagits någon och skall försäljas. På grund därav, att det synes alltför strängt, att villebråd ej få märkas en kortare tid efter fridlysningstiden, vilket bör kunna ske redan av den orsak, att villebråd, som skjutits t.ex. dagen före fridlysningstid, i många fall icke hinna sändas till märkning av polismyndighet samt pälsdjursodlare ofta i sista stund kunna inlämna de för export avsedda skinren för dylik åtgärd, synes det rättvist

och billigt att, såsom landskapsnämnden föreslagit, märkning får ske även fyra dagar efter fridlysningstiden, men senare än fyra dagar med samma förbehåll som i nämnda 41 § nämligen att märkning av villebråd, som dödsats inom landskapet, får äga rum, blott om detsamma beslagtagits för försäljning.

De ändringar, som av landskapsnämnden föreslagits i 19 och 20 §§, äro be-
tingade därav att i riket genom förordningen av den 12 januari 1935 vid lantbruksministeriet inrättats en jaktinspektörsbefattning, vars innehavare är skyldig att leda jaktvårdsverksamheten i det övriga riket, och genom denna förordning^{har} naturskyddsinspektörens verksamhet i förevarande avseende upphört.

Landskapsnämnden har enligt utskottets uppfattning i förevarande förslag av formella skäl intagit hela 19 § av gällande landskapslag om jakt. Och än skönt detta måste anses innebära, att en diskussion av paragrafen beträffande tiderna för tillåten jakt å däri nämnt villebråd kan äga rum, måste utskottet för sin del hålla före att en dylik diskussion borde undvikas^{enär}, såsom av landskapsnämnden utlovats, en ny jaktlag av nämnden skall insändas till in-
nevarande års höstsession och, om en sådan då antages av Landstinget, den nu föreslagna landskapslagen torde böra, såsom en nödfallslag, upphävas. Att vid två sessioner under ett landstingsår väcka förslag om ifrågavarande jak-
tider, angående vilkas ändamålsenlighet efter tidigare erfarenhet så många olika åsikter göra sig gällande, torde ej vara praktiskt och lämpligt.

Utskottet har enhälligt kunnat omfatta landskapsnämndens förevarande förslag, som det av sparsamhetsskäl dock icke avskrivit i detta betänkande, och får på ovanframhållna skäl vördsamt föreslå,

att Landstinget behagade antaga landskapsnämndens
rubricerade lagförslag i oförändrad form.

Mariehamn den 20 februari 1945.

På finans- och ekonomiutskottets vägnar:

P. A. Helin.

Werner W. Sandberg

Uti ärendets behandling hava deltagit ordföranden Helin, viceordföranden Eriksson samt medlemmarna Paulson, Blomroos och Jansson,